

Renommé føleligt skades paa Laanemarkedet for nu blot at nævne en enkelt Virkning. Naar man i Udlandet ser, at i et Øjeblik, hvor Finansministeren udtaler sig saa sort, gøres der dog ikke alvorlige Forsøg paa øjeblikkelig at bringe Balance, saa er det jo saaledes, som det er sagt af den højtærede Finansminister selv, at man rundt om i Europa med aarvaagne Øjne følger dette lille Lands økonomiske Forhold. Disse have jo i de senere Aaringer overhovedet ikke givet Anledning til smigrende Betragtninger, og den Mangel paa Resoluthed, der nu vises fra Finansministerens Side, vil sikkert ikke undlade at gøre sit dybe Indtryk rundt om paa det europæiske Pengemarked. Hvis jeg nu skulde tale i den Jargon, som blev indført fra socialdemokratisk Side paa Valgtribunerne i København umiddelbart før sidste Valg, vilde jeg da finde, at det var bløde og lette Udtryk at betegne en saadan Færd fra en Finansministers Side som letsindig og kortsynet; men efter den Urbanitet, som saa lykkelig har præget dette Tings Forhandlinger i denne Omgang, vil jeg i Stedet derfor indskrænke mig til at sige, at den højtærede Finansministers Holdning i denne Sag noget for meget forekommer mig at minde om en sorgløs Ingenue, der kun lever for Dagen og Vejen, og hvis Sind ikke formørkes af Fremtidens Pengesorger. Det er jo allerkæreste, men det forekommer mig, at den Type for en Finansminister, som var mere naturlig, var den graanende Bekymring og ikke det sorgløse Pigesind.

Men naar da nu den højtærede Finansminister som en anden Mr. Micawber blot venter paa, at der skal vise sig noget, saa er det dog vel i hvert Fald ikke for meget forlangt at faa at vide, hvad det er, han venter paa. Ja, han venter paa, at det skal blive bedre Tider, og det var egentlig den samme Melodi, vi hørte det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) spille. Gud bedre os for bedre Tider her i Landet! Vi komme vel nok til saakaldte regelmæssige Tider — ja, vi ere efter min Mening allerede indtraadte i regelmæssige Tider; 1909 var f. Eks. ganske regelmæssigt, hvad baade Indførsel og Udførsel angaar; men om de blive bedre, tør jeg paa ingen Maade tro, jeg er bange for, at det regelmæssige paa dette Omraade netop vil være dette, at de blive ret slette.

Det nytter i saa Henseende saare lidt, naar det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) anfører disse mange glimrende statistiske Billeder, hvorefter det hele er saa herligt. Ja, Papiret er taalmodigt,

og man kan jo stille meget op med Tal. Navnlige disse Vurderinger af Ejendom og Høst ved det ærede Medlem som gammel Statistiker lige saa godt som jeg ere gjorte paa et meget spinkelt Grundlag. Nej, om der er gode Tider i et Land, behøver man saamænd ikke at slaa efter i en Statistik for at faa at vide, det har Folket en ganske umiddelbar Følelse af, som er ganske anderledes afgørende end Alverdens Tal. Det var da ogsaa højt betegnende, at det ærede Medlem kom til at bruge det Udtryk, at han vilde selvfølgelig for ingen Pris gaa ind paa en indirekte Skat, undtagen det skulde være som en Slags Krigsskat. Ja, det er fuldstændig rigtigt. Det er saaledes, at dette Land bogstaveligt talt økonomisk set er, som om det var hærgnet af en Krig, og de Skatteforhøjelser, vi skulde have, ville meget rigtigt faa noget af Krigsskattens Karakter. Men derigennem kom det ærede Medlem uvilkaarligt til at røbe, at han heller ikke synes, at det hele er saa glimrende, som hans egne Tal lod formode.

Det nytter efter min Formening ikke at lukke Øjnene for den Kendsgerning, at Aar for Aar bliver dette Land som Erhvervssamfund mere og mere forgældet overfor Udlandet. Jeg skal her ikke komme ind paa den gamle fortærskede Strid om Handelsbalancen. Saa meget kan i alt Fald det tidligere Medlem fra Slagelse, Kødte, have Ret i, at en ugunstig Handelsbalance — det vil jo paa Vareomsætningens Omraade sige en Merindførsel — lige saa vel kan betyde stor Velstand for et Land som det modsatte og utvivlsomt gør det for Englands Vedkommende. Det er let at forstaa, at naar f. Eks. en Skotøjsfabrikant tjener paa Fabrikation og Salg af Fodtøj 10,000 Kr. om Aaret, og man kan konstatere, at han aarlig bruger 15,000 Kr., altsaa 5,000 Kr. mere end den Indtægt, han har ved sin afsatte Produktion, kan det enten betyde, at han ligger inde med saa stor en Formue f. Eks. i Værdipapirer, at Renten deraf er 5,000 Kr. eller mere, eller det kan betyde, at Manden gør Gæld og graver sig mere og mere ned i en finansiel Misere. For Englands Vedkommende er Forholdet saaledes, at naar det har en svimlende Indførsel, er det, fordi det har Gældsfordringer paa hele den øvrige Verden. Det omvendte er Tilfældet for vort Vedkommende. Naar vi have en Merindførsel, bliver der, selv om vi medregne Indtægter, som man ikke kan se paa Handelsbalancen, Indtægter for Skibsfart, Transithan-